

Prædiken til 8. søndag efter Trinitatis 2022

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 1 Guds menighed, syng for vor skaber i løn! 299 Ånd over ånder, kom ned fra det høje, 450 Du kommer, Jesus, i vor dåb. 336 Vor Gud han er så fast en borg

—

ARK - Gud, du kender alle mine veje, 287 Kraften fra det høje, 701 Huset, som Gud har byggt

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Jesus sagde: »Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud! Derfor: Enhver, som hører disse ord og handler efter dem, skal ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippen. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og ramte det hus. Men det faldt ikke, for dets grund var lagt på klippen. Men enhver, som hører disse ord og ikke handler efter dem, skal ligne en tåbe, der har bygget sit hus på sand. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og slog imod det hus. Og det faldt, og dets fald var stort.« Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære; for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres skriftkloge.

Matthæusevangeliet 7,22-29

Man skulle næsten tro at dagens evangelium handler om klimaforandringer, om moderne byggeteknik der er nødvendigt for at modstå ekstremt vejr som skybrud, som vi oplever mange flere af på vores breddegrader, end man gjorde før i tiden. Om måske ikke at bygge for kystnært i jagten på sundkig, mens vandstandene stiger i havene.... Men ”bygge og vejr billeder” i dagens evangelium er, om de nok så meget bliver mere og mere aktuelle, kun billeder på noget andet.

I dag handler teksterne om at tro på den rigtige Gud. Om ikke at blive vildledt, om ikke at tro på alt hvad man får at vide, men at efterprøve det man hører op mod det som vi holder os til som sandt.

Hvis vi har et fundament at bygge på, hvis vi har en grundviden og en trosbekendelse vi kan holde det vi hører op mod, så er vi ikke så lette at lokke andre steder hen.

Men der skal være plads til fortolkning, og derfor er det nok godt, at der er forskellige kristne retninger. Der er – for nu at nævne nogle ortodokse – katolikker og flere forskellige protestantiske retninger; vores protestantiske retning kalder vi for Evangelisk Luthersk. Og så har vi af konflikten i Ukraine lært, at der også er nogle, der kalder sig græskkatolske; det er ellers en betegnelse som jeg og andre, indtil for nyligt, har brugt om det at være ligeglade... Det er jeg holdt op med; der er græskkatolske menigheder i Ukraine.

Vi er ikke på verdensplan en enhed af kristne, vi har vores forskelle. En kirkelig enhed er altid en enhed, der handler om magt. En enhed, der vil fastlægge hvad sand kristendom er. En enhed, der vil have fortolkningsmonopol på sandheden. Så lidt at vælge imellem er ikke det værste. Vi har godt af at stille forskellige tolkninger op mod hinanden og så at vælge den retning og kirke vi føler os mest hjemme i.

I vores kirkeretning siger vi, at enhver af os, der er krøbet ud af dåben, er præster for vor Herre. Det betyder, at vi hver især sidder med en fortolkningsret. Ingen kan i en evangelisk kirke påberåbe sig

fortolkningsmonopol på skriften, for så har vi indført pavedømmet på ny, hvor kun en tolkning er ret.

Alle, som krøbet ud af dåben hos os, har en fortolkningsret, - og ingen kan have et fortolkningsmonopol.

Vi er forskellige, og der er mange forskellige kirkelige retninger. – Men alle de forskellige kristne retninger bygger på samme fundament. Og fundamentet er Kristus.

Vi har nogle grundelementer i vores tro, som vi kan prøve vores fortolkning ud fra. Vi har sakramenterne dåb og nadver, som er blevet indstiftet af Kristus, og så har vi trosbekendelsen, som er blevet skrevet af mennesker, der har forhandlet sig frem til hvad vi kunne blive enige om. Trosbekendelsen står ikke i bibelen – og alligevel, så vil jeg påstå at det er godt at afprøve ens tolkning op mod trosbekendelsen, for at se om man står på et fornuftigt og fast fundament.

Trosbekendelsen handler om troen på Faderen, sønnen og Helligånden. Det er også denne tro vi døber på, og det er derfor, at folk, der er døbt i andre kristne kirkeretninger godt og forholdsvis nemt kan blive medlemmer hos hinanden også hos os i Den Danske Folkekirke. Det vi prøves på, når vi indlemmes i en ny kirke, er om vi er døbt med en dåb, der bekender sig til Faderen, Sønnen og Helligånden.

Tåler din tolkning af skrifterne og verden i det hele taget at blive holdt op mod trosbekendelsen, så er du nok ikke helt forkert på den.

Vores trosbekendelse, som vi for øvrigt finder bagerst i salmebogen, beskriver grundlaget for kristen tro. Vi kan udtrykke vores personlige tro med vores egne ord. Men tro er også en fælles sag. Kirken er fællesskabet af troende, og har et fælles udtryk for den kristne tro. Vores trosbekendelse udtrykker det grundlæggende i vores fælles kristentro, og afgrænser samtidig kristendom i forhold til andre religioner.

Den trosbekendelse vi siger ”ja” til i dåben, er den trosbekendelse, vi kalder for Den Apostolske Trosbekendelse. Det er den ældste trosbekendelse. Ordet ”apostolsk” betyder, at den går tilbage til de første

apostles tid. Altså de første mennesker, som forkyndte det kristne budskab. Den er fælles for de forskellige kristne kirker. Det er det vi er enige om. Det er ikke det der adskiller os, men det der samler os, som vi er enige om.

I dag er der blevet sagt ”Ja” til troen, som den er formuleret i Den Apostolske Trosbekendelse. Vi har føjet et nyt medlem til kirken gennem dåb. Og dåben er nu dåbsbarnets fundament. Et godt og solidt udgangspunkt for livet og for efterlivet.

Dåben er et fundament under os alle. Troen på den treenige Gud er det, som er rammen om vores tolkning af verden. Det er der vi ser om vi står på fast klippegrund, eller om vi er på afveje.

Når vi som forældre kommer med et barn til dåb, så sætter vi barnet på den vej, vi gerne vil have vores barn til at gå. Og så tager Gud barnet med på barnets livsvandring.

I dag takker vi for det fundament, der bliver sat under os i vores dåb.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen